

295. Szent nyugalmat...

p

1. Szent nyu-gal - mat e nap ter - he u - tán Is - ten
 Ő, ki en - gem szó - lí - tott, mint A - tyám, Hogy kö-

mf

ád az örök ha - zá - ban, É - des lesz küz - del - münk el - múl - ta,
 ves - sem s bíz - zak sza - vá - ban!

f *mf* *p*

Ha be - me - gyünk fel - ké - szül - ten a nyu - ga - lom - ba.

2. Ó, igen, van szent nyugalma még ott Isten megváltott, hű népének,
 Kikkel nem bírt a nyomor s fájdalom, S a mennybe diadallal mennek!
 Megnyugszunk ott majd harcunk után, Hol a hűség, hol a hűség örvend jutalmán!
3. Égi áldás s csendes, szelíd béke Jön a mennyből s betölt bennünket;
 Hogyha győztünk kínon s szenvedésen, Isten törli le könnyeinket!
 Ó, mily jó lesz ott a lelkünknek, És örvendhet a szívünk az örök békének!
4. Ott az égi békesség honában Boldogan, békében nyughatunk,
 Ott majd örvendünk az Úr Jézusban, És dicsősége ragyog rajtunk.
 Ó, vígy, Pásztorom, engem oda, Hol mindvégig boldog leszek nyugodalmadban!
5. Égi lakhely, békesség hazája, Jézus készített téged nekem,
 Hogy nyugodjak ott majd hajlékidban, Ha utamban megfáradt szívem.
 Én Megváltóm, vígy engem oda, Ott örökké láthatlak, mint Sálem polgára!